

Tipii îți spun... VERDE-N-FATA de Bobby Voicu

Inițiator al comunității bloggerilor români, fost Community Manager la Yahoo! România, producător la Radiolynx, și nu în ultimul rând un tip amuzant și dintr-o bucată, Bobby Voicu scrie despre femei. De nu i-am fi pus așa puțin spațiu la dispoziție...

Bărbații nu se gândesc decât la sex! Bărbații nu visează decât bere și fotbal! Da, poate că după zeci de ani așa o fi! Dar oare astfel începe povestea? Chiar de când facem primii pași și părinții se amuză văzându-ne cum pupăm o fetiță pe obraji, ne întrebăm: ce știe ea despre mine? Oare știe că mie-mi place s-o trag de codițe? Nu cred... altfel în mod cert s-ar tunde scurt. De ce să vrea să fie chinută? Dar că așa vrea să o pup și acum pe obraz, ca atunci când eram copii? Nu, nu cred, altfel m-ar lăsa. De ce să nu mă lase, nu vede ce ochi frumoși am? Prietenele mamei mele îmi spuneau că vor fugi fetele după mine când

voi crește, că am ochi frumoși. M-au mințit, nu fugi nimeni după mine... Sînt deci cîteva lucruri pe care noi, bărbații, am vrea să le știți.

O nouă etapă, aceleași frămîntări

Oare de ce rîd prietenele ei de fiecare dată când trec pe lîngă ea? Și ea de ce abia îmi răspunde când o salut? Ieri, când a trecut pe la mine să-i dau cartea de română era foarte vorbăreată, nu o mai puteam face să tacă. Chiar așa, de ce vorbesc fetele așa de mult? De ce a fugit după ce am pupat-o? Da, știu, nu am mai

pupat-o niciodată pe buze, dar toți prietenii mei mai mari spun că așa trebuie să o pupi, altfel nu mai e prietena ta. Și dacă o pupă altul? Nu a mai venit pe la mine de când am pupat-o. I-am întrebat pe băieți și mi-au zis că sînt prost, că trebuia s-o pup cu limba, că de-asta s-a supărat. Cum adică s-o pup cu limba? Ca un cățel? De ce nu a venit să vorbim? De ce a trimis-o pe prietena ei să-mi spună că acum, dacă ne-am pupat, sîntem „prieteni“ și trebuie să-i cer „prietenia“? Ce înseamnă asta? Că trebuie să ne ținem de mîna cînd sîntem împreună? Da, știi, i-am zis că nu pot s-o țin de mîna cînd sînt băieții de față, dar mi se pare normal, cum de nu înțelege? Băieții vor rîde de mine și mă vor întreba dacă am... nici măcar nu știu ce înseamnă exact. Chiar așa de tare s-a supărat pe mine? Îmi lipsește s-o aud rîzînd. Sau să văd cum i se încretește nasul cînd se încruntă.

Putină maturitate...

OK, nu prea cred că băieții din gașcă știu prea multe despre fete. În mod cert, nu pupatul cu limba le face fericite pe fete, ținutul de mîna e ceea ce trebuie. Ce înseamnă dragostea, de fapt? Cum îi arăți că o iubești? O ții de mîna? O mîngîi pe păr? O scoți la plimbare? Te duci cu ea la cumpărat cadouri pentru prietena ei cea mai bună? De ce spun băieții că sînt sub papuc? Normal că nu am ieșit ieri cu ei, pentru că stabilisem cu ea că mergem la film. Și de ce spun că m-am schimbat în ultimul an? Doar mergem în continuare la fotbal, ieșim în continuare în bar, la biliard... Oare voi mai putea iubi pe cineva așa cum am iubit-o pe ea? Simt că nu mai pot respira de cînd a plecat în alt oraș. Nu, nu cred. Am citit undeva că avem o singură șansă în viață la dragoste. Știi sigur că nici o femeie nu va mai fi ca ea. Și prietenii mei – ce tîmpii! – cică trebuie să cunosc alte tipe și s-o uit. Chiar nu înțeleg că nici una nu mai e ca ea?

Confesiunile unui burlac

M-am oprit pe la 20 de ani cu povestea și cu întrebările de mai sus – și în realitate, de altfel, tot mintea de-atunci o am, deși vîrsta e oarecum mai înaintată. Nu de alta, dar după primii 20 de ani, lucrurile nu devin mai simple, dimpotrivă. Devin din ce în ce mai complicate. Și probabil că mi-ar trebui o viață să scriu întrebările care apar – mai ales că sînt mai proaspete și mi le aduc aminte. Mai mult, zilele trecute a mai apărut o întrebare stresantă, în timp ce mă plimbam printr-o librărie: de ce există două cărți despre cumpărături, cu titlu asemănător? *Confesiunile unei shopaholice* și *Memoriile unei obsedate de cumpărături*. Sau ceva de genul. Și culori similare: roz și... tot roz. O grămadă de întrebări apar pe măsură ce fetele din jurul nostru cresc (odată cu formele lor). Întotdeauna mi s-a părut ciudat cît de multe stereotipuri există în mintea feminină cînd e vorba de bărbați. De la ideea că ne gîndim numai la sex, pînă la faptul că nu sîntem în stare să ne implicăm într-o relație (OK, asta poate că are un sîmbure de adevăr), o grămadă de idei preconcepute care ne strică „jocurile“ cînd ne e lumea mai dragă. Și nouă, și vouă.

Momentul adevărului

Ce ar vrea, deci, bărbații? Ca, din cînd în cînd, femeile să ia în considerare că și noi gîndim cu capul de pe umeri – poate că mai rar, dar se întîmplă. Și că ne punem la fel de multe întrebări despre ceea ce gîndiți voi. Și că nici noi nu ne dăm seama ce gîndiți voi. Dar și că la un moment dat, hotărîm că nu mai are rost să ghicim și începe să nu ne mai pese... pînă ce înțîlnim pe altcineva, care pare interesant de cunoscut. Și ciclul se reia. Ah, și un sfat: dacă spunem că sunăm și nu sunăm, ar cam trebui să vă luați gîndul că se va întîmpla. Nu e și cazul meu, e adevărat. Eu sînt cînd pot, sînt doar foarte ocupat, de-asta nu apuc!

COSMOPOLITAN

recomandă

Blend-a-med 3D White Pearl

